

Skærpede vilkår i henhold til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen

Med den reviderede husdyrgodkendelsesbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. bekendtgørelse nr. 294 af 31. marts 2009 om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug er den supplerende vejledning fra december 2007 indarbejdet i bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsen fastlægger i et nyt bilag 4 følgende afskæringskriterier og beregningsmetoder ved fastlæggelse af vilkår, der rækker ud over de midlertidige beskyttelsesniveauer i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3:

Ammoniak

Der kan stilles vilkår vedr. ammoniakbelastningen i forhold til ammoniakfølsomme naturarealer, der ikke er omfattet af husdyrgodkendelseslovens bufferzoneregler. Det gælder såvel naturarealer inden som uden for de internationale naturbeskyttelsesområder. Det gælder tillige for ammoniakfølsomme levesteder for beskyttede arter.

Sådanne vilkår skal i givet fald enten stilles svarende til de vilkår, der stilles efter bufferzonereglerne. Det vil sige, at der kan stilles vilkår om ingen merbelastning i en afstand op til 300 meter fra det pågældende naturareal. Og det vil sige, at der kan stilles vilkår om en maksimal merbelastning på 0,3 – 0,7 kg N pr. ha i en afstand af 300 til 1.000 meter fra det pågældende naturareal afhængig af antallet af øvrige ejendomme.

Til beregning af meremission og merbelastning skal anvendes de samme metoder, som anvendes i forbindelse med beregningen af i forbindelse med det midlertidige beskyttelsesniveau for ammoniak angivet i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3.

Disse afskæringskriterier og beregningsmetoder skal ses i lyset af det midlertidige fastlagte beskyttelsesniveau for ammoniakbelastningen inden for bufferzonerne. Det midlertidige beskyttelsesniveau for ammoniakbelastningen i bufferzonerne tager således udgangspunkt i, at der næppe kan påvises nogen negativ effekt fra en punktkilde i en større afstand end 1.000 meter, med mindre der er tale om meget store husdyrbrug. Meget store husdyrbrug vil formentlig selv i større afstande end 1.000 meter kunne optræde som punktkilde og medføre en merbelastning, der kan have en væsentlig virkning.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at de vilkår, der skal stilles i henhold til bufferzonereglerne, ikke kan forhindre skade på et internationalt naturbeskyttelsesområde, skal kommunalbestyrelsen afslå den pågældende ansøgning. En ansøgning skal også afslås, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at vilkår vedr. ammoniakbelastningen for naturarealer, der ikke er omfattet af husdyrgodkendelseslovens bufferzoneregler, ikke vil kunne forhindre skade på et internationalt naturbeskyttelsesområde.

Nitrat til overfladevande

Der kan stilles skærpede vilkår vedr. nitratudvaskning til overfladevande også i oplande til mindre sårbare vandområder svarende til de vilkår, der skal stilles i oplande til meget sårbare vandområder.

Kommunalbestyrelsen kan ikke stille skærpede vilkår på baggrund af egne vurderinger eller modelleringer af det pågældende oplands kvælstofreduktionspotentiale, jf. også skema 1 nedenfor. Den kortlægning over kvælstofreduktionspotentialet, der foreligger til identifikation af nitratklasserne i det midlertidige beskyttelsesniveau for nitratudvaskning til overfladevande, skal således lægges til grund for eventuelle skærpede vilkår for nitratudvaskningen. Det sikrer, at de skærpede vilkår, der stilles i forhold til nitratudvaskningen til overfladevande stilles på et ensartet og gennemskueligt grundlag.

Udvaskningsberegningen af nitrat skal beregnes efter samme retningslinjer som for det midlertidige beskyttelsesniveau for nitrat i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3.

De meget sårbare og mindre sårbare vandområder udgør tilsammen alle Natura 2000 vandområder samt visse norer mv. Omkring 85 pct. af landet afvander til disse vandområder. På baggrund af en konkret vurdering kan kommunalbestyrelserne således i langt hovedparten af landet stille skærpede vilkår, hvis det vurderes at være nødvendigt.

Der er ikke i den supplerende vejledning beskrevet, hvorledes kommunalbestyrelsen kan foretage den nærmere vurdering af, hvornår der for et konkret projekt vil være tale om en væsentlig virkning. Herunder heller ikke, hvornår der vil være tale om en skadesvirkning på et internationalt naturbeskyttelsesområde. Derfor lægges der heller ikke op til i ændringsudkastet til godkendelsesbekendtgørelsen, at fastlægges afskæringskriterier herfor.

Det midlertidige beskyttelsesniveau for nitrat til overfladevande er fastlagt på grundlag af fremskrivninger, der viser, at husdyrproduktionen er konstant, men samles på færre, større husdyrbrug. Dermed sikres det via det midlertidige beskyttelsesniveau, at i områder med et ringe eller meget ringe N-reduktionspotentiale sker en skærpet regulering, der samlet set nedbringer udvaskningen. Det vil sige, at selvom en enkelt bedrift i området udvider betydeligt og medfører en øget nitratudvaskning modsvares det af bedrifter, der ophører og dermed ophører af nitratudvaskning herfra. Det betyder omvendt, at hvis husdyrtrykket netto stiger i et opland med ringe eller meget ringe N-reduktionspotentiale, vil der samlet kunne blive tale om en merudvaskning fra det pågældende opland.

Skema 1:

N-reduktionspotentiale, pct.	Meget sårbart vandområde	Mindre sårbart vandområde
0 - 50	Nitratklasse III	Nitratklasse I Efter konkret vurdering: Evt. som nitratklasse III
51 - 75	Nitratklasse II	Generelle harmonikrav Efter konkret vurdering: Evt. som nitratklasse II

Efter det midlertidige beskyttelsesniveau for nitratudvaskning til overfladevande skal der stilles krav svarende til et reduceret dyretryk i forhold til de generelle harmoniregler på: 50 % i nitratklasse III, 65 % i nitratklasse II og 85 % i nitratklasse I. Uden for nitratklasserne gælder de generelle harmonikrav.

Fosforoverskud

Jf. skema 2 nedenfor kan kommunalbestyrelsen for så vidt angår fosforoverskud stille skærpede vilkår i oplande til Natura 2000 vandområder, overbelastet med fosfor svarende til fosforklasse 1 eller 3, selvom jordtypen ikke er lerjord, også selvom de pågældende jordes fosfortal er mindre end de krævede i de pågældende fosforklasser.

I oplande til mindre sårbare Natura 2000 vandområder kan kommunalbestyrelsen stille skærpede vilkår svarende til de vilkår, der efter det midlertidige beskyttelsesniveau skal stilles i oplande til Natura 2000 vandområde overbelastet med fosfor og omfattet af krav efter fosforklasse 1, 2 henholdsvis 3.

Fosforoverskud og forøgelse af fosforoverskud skal beregnes efter samme retningslinjer, som i forbindelse med det midlertidige beskyttelsesniveau for fosforoverskud angivet i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3.

Skema 2:

	Meget sårbart vandområde	Mindre sårbart vandområde
Drænedede lerjorder & fosfortal på 4-6	Fosforklasse I	<i>Efter konkret vurdering: Evt. som fosforklasse I</i>
	Generelle regler	Generelle regler
Drænedede jorder, der ikke er ler-jorder, med fosfortal på 4-6	<i>Efter konkret vurdering: Evt. som fosforklasse</i>	<i>Efter konkret vurdering: Evt. som fosforklasse I</i>
	Generelle regler	Generelle regler
Drænedede lerjorder & fosfortal over 6	Fosforklasse III	<i>Efter konkret vurdering: Evt. som fosforklasse III</i>
	Generelle regler	Generelle regler
Drænedede jorder, der ikke er ler-jorder, med fosfortal over 6	<i>Efter konkret vurdering: Evt. som fosforklasse III</i>	<i>Efter konkret vurdering: Evt. som fosforklasse III</i>
	Generelle regler	Generelle regler
Lavbundsarealer med okkerklasse II eller derover	Fosforklasse II	<i>Efter konkret vurdering: Evt. som fosforklasse II</i>
	Generelle regler	Generelle regler

Efter det fastlagte beskyttelsesniveau vedr. fosfor til overfladevande skal der stilles krav om: maksimalt øget fosforoverskud på 4 kg/ha/år i fosforklasse I, ingen forøgelse af fosforoverskuddet i fosforklasse II (er fosforoverskuddet negativ i førsituationen skal der dog kun stilles krav om fosforbalance i eftersituationen) og fosforbalance i fosforklasse III. Uden for fosforklasserne gælder de generelle krav svarende til de generelle harmoniregler.